

Zakir Bağır

Dünyünlər

23 il “Leninçi” indiki “Lənkəran” qəzetinin redaktoru işləmiş şair Şəkər Aslanın xatirəsinə

zasız məktub yazasan? Kim yazıbsa çox naki-
şi adamdır.

Dinmədim.

-Çox yaxşıdır, rayonumuzda belə cavanlar
var. Bəlkə bir ehtiyacın var?

-Çox sağolun. Heç nəyə ehtiyacım yoxdur.

-Bir az səbr elə, ştat açılan kimi sənə redak-
siyada iş verərəm. Nəzərimdəsən.

Araya sükut çökdü. Sükutu mən pozdum:

-İcazə verin, gedim.

-Buyur, buyur.

...Aradan bir müddət keçdi. “Bədən tərbiyə-
si” juenalının redaktoru İmran müəllimin dəvə-
ti ilə Bakıya getdim.

-Jurnalımıza təzə ştat veriblər, - deyə o, sö-
zə başladı. Zona muxbiri. Sən çoxdandır bi-
zimlə əməkdaşlıq edirsən. İdman komitəsi də,
redaksiyamız da bu vəzifədə işləməyə səni
məsləhət biliblər. İndi sənin fikrini bilmək istə-
yirəm.

Nə deyəcəyimi bilmədim. Sevincimdən ud-
quna-udquna güclə dedim:

-Çalışacağam mənə göstərdiyiniz etimadı
doğrudum.

Redaksiyadan bəzi tapşırıqlar alıb rayona
qayıtdım. İşləyəcəyim zonaya bizim rayon da
daxil idi. Qatar gah sürətlə gah da astaca ge-
dirdi. Gecədən xeyli keçirdi. Yuxum ərşə çəkil-
mişdi. Heç bir ay deyildi ki, “Bədən tərbiyəsi”
jurnalının zona muxbiri kimi əmək fəaliyyətinə
başlamışdım. İndi redaksiyamıza göndərilmiş
imzasız məktubun izi ilə ezamiyyətə gedirdim.

...Toxumçuluq üzrə ixtisaslaşmış 1 May
sovxozu iki böyük kəndi əhatə edirdi.

Burada minə yaxın fəhlə və qulluqçu çalışır-
dı. Aralarında idman həvəskarları çox idi. Bir
neçə il bundan qabaq sovxozun əhatə etdiyi
kəndlərin birində idman meydançası salınmış-
dı. Əlbətdə həvəskarların iştirakı ilə iməclik
yolu ilə.

İlk addım sevindirici idi. Lakin meydançanın
salınması ilə hər şey bitdi.

Belə böyük savxozda idman zalı yox idi. Də-
rəcəli idmançılardan, qızların bu mühüm sahə-
yə cəlb edilməsində danışmağa belə dəyməz-
di. Guya sovxoz rəhbərliyi 1600 manatlıq ava-
danlıq almışdı. Bəs avadanlığı harada qoy-
muşdular? Məlum deyildi. Belə bir sovxozda
onuncu sinifi bitirmiş Məhəmməd adlı bir nəfə-
rin idman metodisti işlədiyini biləndə təəcüb-
ləndim. Məgər ali təhsilli və texnikumu bitirən
kadr yox idimi?

Povest

Jurnalımızın ştatdankənar muxbiri Rəcəb
Eldarovun yazdığı tənqidi məqalədəki faktlar
düzgün idi. Bəs redaksiyamıza göndərilmiş
məktubun yazılmasına səbəb nə idi? Rayon
mərkəzinə-idman komitəsinə yollandım. Kom-
itənin sədri mənimlə köhnə dost kimi görüşdü.

-Zaman müəllim, - dedi - gələndə bildirəydiz
sizi qarşılayardıq.

-Siz rayona gəlmiş bütün jurnalistləri qarşı-
layırsınız?

Komitənin sədri tutuldu, cavab verməyə söz
tapmadı.

Məhsulkənd könüllü idman cəmiyyəti rayon
şurasının sədri Dadaşəli içəri girdi.

Mən redaksiyamıza göndərilmiş məktubu
çıxartdım. Birini idman komitəsinin sədri Va-
lehlilyə göstərdim.

-Siz yazmısınız?

-Bəli

-Səbəbini bilmək olar?

Valehli bir müddət dinmədi.

-Zaman müəllim, səhvimizi düzəltmək istə-
yirik.

Bunu məktubda yazmısınız. Redaksiyamız
bilmək istəyir ki, məktubun yazılmasına səbəb
nədir?

Dadaşəli bildirdi:

-Rəcəb Eldarov rüşfətxordur

-Kimdən rüşfət alıb?

Dadaşəli sözünə düzəliş verdi:

-Almayıb, istəyib.

-Kimdən?

-“1 May” sovxozunun idman metodistindən.

-Niyə?

-Onlara qorxu gəlib ki, əgər pul verməsəniz
sizin sovxozdan tənqidi məqalə yazacağam.

-Məgər “1 May” sovxozunda idman işləri
yaxşı qurulub?

-Əlbəttə. İdman meydançası var. Dərəcəli
idmanşılardan sayı çoxdur. İdman zalı tikilib...

Dadaşəli otaqdan çıxdı otağından bir qovluq
gətirdi:

-Baxın, “1 May” sovxozunun metodistinin
verdiyi hesabatdır. Respublikaya göndərmişik.
İstəsəniz sovxozda gedərik, hər yerlə tanış ol-
sınız.

İkinci məktubu göstərdim:

-Sizcə buradakı faktlar düzgündürmü?

Komitənin sədri ilə şuranın sədri xorla dil-
ləndilər:

-Əlbəttə, lazımdırsa “1 May” sovxozunun id-

man metodistini və sovxoz direktorunu da ça-
ğırıraq?

-Çağırın! Rəcəb Eldarovda gəlsə yaxşıdır.

-Onu da çağırıraq, - Rayon idman komitəsi-
nin sədri haraya isə zəng etdi.

Mən siqaret çıxarıb yandırdım. Heç on-on
beş dəqiqə keçməmiş sovxoz direktoru və id-
man metodisti içəri girdilər. Onlar məni gören
kimi özlərini itirdilər. Heç nə başa düşməyən
Valehli məni onlarla tanış etdi:

-“Bədən tərbiyəsi” jurnalının zona muxbiri...

Sədrin sözü ağzında qaldı.

Sovxoz direktoru bildirdi:

-Biz artıq tanışıq. Jurnalist bu gün şəhər
sovxozumuza gəlmişdi. İdman işləri ilə maraq-
lanırdı.

Yenə Dadaşəli ilə Valehli xorla dedilər:

-Tək?

-Məgər tək getmək olmaz?

Onlardan cavab gəlmədi. Bu an Rəcəb El-
darovda içəri girdi. Xeyli arıqlamışdı.

Mən təzədən hər iki məktubu onlara göstər-
dim.

-Sizin fikrinizi bilmək istəyirik.

Əgər sovxozun idman həyatında nöqsan
varsa, Rəcəb Eldarov onu düzgün tənqid edir-
sə, niyə rüşvət almalıdır?

Ortaya sükut çökdü. Nəhayət, sovxoz direk-
toru vəziyyətdən çıxmaq istədi:

-Rəcəb Eldarov bizdən acığını çıxıb. Anası
idarəmizin süpürgəçisi idi. İxtisara düşdü. O
da...

Mən qeyd dəftərimi çıxartdım və oxumağa
başladım:

-Rəcəb Eldarovun “1 May” sovxozunda id-
man həyatından yazdığı tənqidi məqaləsi jurn-
alımızın yanvar nömrəsində dərc olunmuş-
dur. Anası isə mart ayında ixtisara düşmüşdür.
O, sizdən necə acıq çıxı bilərdi?

Cavab gəlmədiyini görüb davam etdim:

-Axı süpürgəçi necə ixtisara düşə bilərdi?
Bəlkə sovxoz idarəsinə süpürgəçi lazım deyil?
Bəs niyə idman metodistinin anasını işə götür-
müsüz?

Sovxoz direktoru başını aşağı dikdi.

Məsələ aydın idi. Rəcəb Eldarov “1 May”
sovxozunun idman işini ciddi tənqid etmişdi.
Bu isə bəzi adamların xoşuna gəlməmişdi. Nə-
ticədə bu əhvalat baş vermişdi.

...Jurnalımızda “İnadkarlıq” adlı felyotonu-
nun çıxması rayona bərk səs salmışdı.

Telefon zəng çaldı. Dəstəyi götürdüm. Sa-
dıq müəllim idi.

-Əhsən yaxşı yazmısan. Amma ehtiyatlı ol
Genişoğlundan özünü gözlə.

-Felyetonun ona nə dəxli? - Təəccüblə so-
ruşdum.

-Bir qədər səbr et hər şeyi bilərsən.

Heç nə başa düşmədim.

Sonra Səyyad Rüstəm zəng etdi:

-Çoxdan idi rayonumuzdan yoldaş, - istehza
ilə deyirdi, - Genişoğlundan belə yağlı felyeton
yazılmamışdı.

Xalis də məni təbrik etdi.

-Yaxşı yazmısan. Şir ürəyi yemisen, nədi?
Genişoğlunu tənqid etmək hər oğulun işi deyil.

Bir neçə gündən sonra hər şey mənə bəlli
oldu.

Muxbir məntəqəsindəki iş otağında oturub
yazı hazırlayırdım. Qapı döyüldü.

-Gəlin!

Genişoğlu içəri girdi. Gözlərimə inanma-
dım. Gün hardan çıxıb ki, Genişoğlu məni yad
edir?

-Oturun.

Amma o, göstərdiyim yerə yox mənimlə ya-
naşı oturdu.

Həmişə mənə sən deyə müraciət edən Ge-
nişoğlu indi qardaşoğlu deyirdi.

-Hə, qardaşoğlu gerek yazmayaydın o felye-
tonu. Mənimlə məsləhətləşəydin. Hər şey yax-
şı qurtardı. İndi gəl tədbir gör. Nəticəni redak-
siyaya göndər. Özündə bu rayonda anadan ol-
musan. Evin nöqsanını başqalarına göstərmək
nə dərəcədə doğrudur? Bilirsən ki, rayonumu-
za təzə katib gəlib...

-Demək bura mənim doğulduğum rayon ol-
duğu üçün nöqsanlara göz yummalıyam? Ra-
yonda isə bildiklərini eləsinlər?

Genişoğlu bir qədər əsəbiliklə dedi:

-Elə tənqid etmək sənə qalmışdı?

-Mən tənqid etməsəm, o nöqsanları göstər-
məsəm bəs kim deməlidir?

Deyəsən, Genişoğlunun məqsədi başqa idi.

-Qardaşoğlu, mən sənin üçün deyirəm. Dü-
şərsən imzasız məktub yazanların qələminə.
Onsuz da rayonumuzda imzasız məktub yaz-
maq dəbdir.

-Cinayətkar cəzalanır. İmzasız məktub ya-
zanlar niyə cəzalanmırlar?

Genişoğlu sualıma cavab vermədi:

-Qardaşoğlu sənənin yanına mübahisə etmə-
yə gəlməmişəm. Bu boyda rayonun idmanına
mən cavabdehəm. Bir yerdə işləməli olacağıq.
Bundan sonra hansı idarədən yazacaqsan,
məsləhətləş mənimlə. Məsləhətli Don gen olar
deyiblər. Bir də “1 May” sovxozunu çıxart ya-
dından. Fərz et ki, Günəşli rayonunda belə
sovxoz yoxdur.

Genişoğlu getdi.

...Poçtalyon zərfi mənə uzatdı.

-Şəxsən sizin adınıza göndəriblər. “Bədən
tərbiyəsi” jurnalının zona muxbiri Zaman Səli-
mov yol...

(ardı növbəti sayımızda)